

Vincze Barna SPORT

Serdülő, ifjúsági és felnőtt csapataink szereplése a 2011/2012-es bajnokságban

Felnőtt csapatunk célja a bajnokságban az 5-10. hely elérése volt, s ez sikerült is nekik, így bent maradtak a megyei I. osztályban. A csapat 26 mérkőzésből 9-et megnyert, 3-szor döntetlent játszott, 14-szer pedig vereséggel hagyta el a játékteret.

Felnőtt csapat - 10. hely

Ősszel: 13 mérkőzés 5 győzelem 1 döntetlen 7 vereség 34-28 gólarány 16 pont
Tavasszal: 13 mérkőzés 4 győzelem 2 döntetlen 7 vereség 20-17 gólarány 14 pont
Végeredmény: 26 mérkőzés 9 győzelem 3 döntetlen 14 vereség 94-45 gólarány 10 pont

Itthoni eredménye:

Ősszel: 5 mérkőzés 3 győzelem 1 döntetlen 1 vereség 16-6 gólarány 10 pont
Tavasszal: 8 mérkőzés 3 győzelem 2 döntetlen 3 vereség 14-10 gólarány 11 pont
Végeredmény: 13 mérkőzés 6 győzelem 3 döntetlen 4 vereség 32-16 gólarány 21 pont

Idegenbeli eredménye:

Ősszel: 8 mérkőzés 2 győzelem 0 döntetlen 6 vereség 16-20 gólarány 6 pont
Tavasszal: 5 mérkőzés 1 győzelem 0 döntetlen 4 vereség 6-7 gólarány 3 pont
Végeredmény: 13 mérkőzés 3 győzelem 0 döntetlen 10 vereség 22-27 gólarány 9 pont

Ifistáinknak itthon ősszel és tavasszal is jobban ment a játék, mint idegenben

Ifjúsági csapat - 9. hely

Ősszel: 13 mérkőzés 5 győzelem 0 döntetlen 8 vereség 30-40 gólarány 15 pont
Tavasszal: 13 mérkőzés 6 győzelem 1 döntetlen 6 vereség 36-49 gólarány 19 pont
Végeredmény: 26 mérkőzés 11 győzelem 1 döntetlen 14 vereség 66-89 gólarány 34 pont

Itthoni eredménye:

Ősszel: 5 mérkőzés 3 győzelem 0 döntetlen 2 vereség 18-9 gólarány 9 pont
Tavasszal: 8 mérkőzés 6 győzelem 1 döntetlen 1 vereség 33-14 gólarány 19 pont
Végeredmény: 13 mérkőzés 19 győzelem 1 döntetlen 3 vereség 51-23 gólarány 28 pont

Idegenbeli eredménye:

Ősszel: 8 mérkőzés 2 győzelem 0 döntetlen 6 vereség 12-31 gólarány 6 pont
Tavasszal: 5 mérkőzés 0 győzelem 0 döntetlen 5 vereség 3-35 gólarány 0 pont
Végeredmény: 13 mérkőzés 2 győzelem 0 döntetlen 11 vereség 15-66 gólarány 6 pont

Serdülőink nem kaptak ki ősszel idehaza

Serdülő csapat (nyugati csoport) - 4. hely

Ősszel: 9 mérkőzés 5 győzelem 0 döntetlen 4 vereség 52-28 gólarány 15 pont
Tavasszal: 9 mérkőzés 5 győzelem 1 döntetlen 3 vereség 52-17 gólarány 16 pont
Végeredmény: 18 mérkőzés 10 győzelem 1 döntetlen 7 vereség 104-45 gólarány 31 pont

Itthoni eredménye:

Ősszel: 4 mérkőzés 4 győzelem 0 döntetlen 0 vereség 47-7 gólarány 12 pont
Tavasszal: 5 mérkőzés 2 győzelem 1 döntetlen 2 vereség 29-7 gólarány 7 pont
Végeredmény: 9 győzelem 6 győzelem 1 döntetlen 2 vereség 76-14 gólarány 19 pont

Idegenbeli eredménye:

Ősszel: 5 mérkőzés 1 győzelem 0 döntetlen 4 vereség 5-21 gólarány 3 pont
Tavasszal: 4 mérkőzés 3 győzelem 0 döntetlen 1 vereség 23-10 gólarány 9 pont
Végeredmény: 9 mérkőzés 4 győzelem 0 döntetlen 5 vereség 28-31 gólarány 12 pont

A 2011/2012-es labdarúgó szezon góllövői:

Felnőtt:

1. Vincze Benjámin	11 gól
2. Bangó Norbert	8 gól
3. Oláh Tibor	7 gól
4. Bangó Rómeó	5 gól
5. Kelecsényi Gábor	5 gól
6. Árva Róbert	3 gól
7. Komár Gábor	3 gól
8. Rácz Róbert	3 gól
9. Laczkó Zsolt	3 gól
10. Lovász Balázs	2 gól
11. Mócsány Roland	1 gól
12. Rácz Iván	1 gól
13. Kis István	1 gól
14. Hodúr Tibor	1 gól

Ifi:

1. Kis István	20 gól
2. Beszkid Arthur	13 gól
3. Mócsány Gábor	10 gól
4. Kormány Richárd	6 gól
5. Beszkid Máté	4 gól
6. Csonka Krisztián	4 gól
7. Csizmadia Tamás	3 gól
8. Csonka Ádám	2 gól
9. Csizmadia Bálint	2 gól
10. Szép Máté	1 gól
11. Kormány Dávid	1 gól
12. Pintér Dániel	1 gól

Serdülő:

1. Szép Máté	44 gól
2. Pásztor Balázs	15 gól
3. Oláh Ádám	8 gól
4. Bangó Patrik	6 gól
5. Rácz Adrián	6 gól
6. Kormány Richárd	6 gól
7. Bada Viktor	5 gól
8. Bada Norbert	3 gól
9. Gönczi Krisztofer	3 gól
10. Rácz Péter	1 gól
11. Juszti Roland	1 gól
12. Rácz Norbert	1 gól
Kormány Dávid	1 gól

Megyei I. osztály felnőtt - 2012/2013-as labdarúgó bajnokság sorsolása

1. forduló: 2012.08.19. vasárnap 16:30 Érsekudkert-Rimóc
2. forduló: 2012.08.25. szombat 16:30 Rimóc-Szécsény
3. forduló: 2012.09.01. szombat 15:30 Rimóc-Karancslapujtő
4. forduló: 2012.09.09. vasárnap 15:30 Karancseszki-Rimóc
5. forduló: 2012.09.15. szombat 15:30 Rimóc-Somos
6. forduló: 2012.09.22. szombat 15:00 Pásztó-Rimóc
7. forduló: 2012.09.29. szombat 15:00 Rimóc-Bercel
8. forduló: 2012.10.06. szombat 14:00 Balassagyarmat-Rimóc
9. forduló: 2012.10.13. szombat 14:00 Rimóc-Szabadnap
10. forduló: 2012.10.20. szombat 13:30 Mátranovák-Rimóc
11. forduló: 2012.10.28. vasárnap 13:30 Rimóc-Nőtincs
12. forduló: 2012.11.04. vasárnap 13:30 Berkenye-Rimóc
13. forduló: 2012.11.11. vasárnap 13:30 Rimóc-Héhalom
14. forduló: 2012.11.17. szombat 13:00 Palotás-Rimóc
15. forduló: 2012.11.24. szombat 13:00 Rimóc-Szurdköpuszpóki

Az ifjúsági mérkőzések két órával a felnőtt mérkőzések előtt kezdődnek.

RIMÓCI ÚJSÁG

XVIII. ÉVFOLYAM 8. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Kisasszony hava 2012 AUGUSZTUS

„Az ember lábának a saját hazája földjébe kell mélyednie, de szemének fürkésznie kell a nagyvilágot.”
Gilbert Keith Chesterton

A bíróné és a polgármester felvágta a meglepetés tortát

Májusban emlékezetes 6 napot töltöttünk lengyel barátainknál, Dłutów-ban. Nagy örömünkre szolgált, hogy testvértelepülésünk elfogadta invitálásunkat ez évi falunapunkra, és egy 8 fős delegáció érkezett Rimócra július 19-én. A küldöttséget Grażyna Maślanka-Olczyk polgármester asszony vezette. Őt a település jelentősebb vállalkozói kísérték el, akiknél mi is látogatást tettünk májusi ottlétünkkor. Csütörtök este együtt vacsoráztak a vendégekkel a képviselő-testület tagjai és az intézményvezetők. A vacsorát követően Vincze Nikolett jóvoltából egy képes összefoglalót nézhetek meg a jelenlévők a májusi dlutowi látogatásról. Az estét még kellemesebbé tette ifj. Beszkid József, aki virtuóz harmónika játékaival ejtette ámulatba a jelenlévőket. Pénteken lengyel vendégeink a Szentkútra látogattak és Hollókő világörökséggel ismerkedtek. Közben megérkeztek a horvátországi Vörösmart település képviselői, élükön Bisztrícán Hajnalka polgármester asszonnyal. Ők a vacsora idején csatlakoztak lengyel barátainkhoz. Ezen az estén falunk civil szervezeteinek képviselői voltak együtt vendégeinkkel. Vörösmartról érkezett magyar testvéreink rögtönzött borkóstolót tartottak a falujukból hozott kiváló borokból. Másnap Salgótarjánba kirándultak vendégeink. A bányamúzeum megtekintését követően a Gyöngyös melletti Farkasmály 23-as pincéjébe látogattunk, ahol a kínált borok megköstölését követően lengyel barátaink vásároltak is a finom magyar nedűből. Ezen az estén a hagyományörzőink voltak együtt a vacsorán a vendégeinkkel, ahová meghívtuk a legdélebbi palóc település, Kupuszina hagyományörző csoportját is. A kölcsönös éneklést követően a Rezesbanda fújta a talp alá valót. Fergeteges, jó hangulatú estét töltöttünk együtt ezen a szombaton. Másnap, vasárnap, szentmisén voltak vendégeink, majd délután a Palóc Szöttek Kulturális Napok rendezvényén vettek részt. (Dłutów polgármestere hosszabb ideig rimóci népviseletben volt jelen a délutáni programokon.) Este sajnós búcsút kellett vennünk újdonsült földijeinktől a kupuszinaiaiktól és lengyel barátainktól is. Vörösmarti vendégeink hétfő reggel indultak útnak, tolmácsolva meghívásukat az őszi rendezvényükre.

Ezen a hétvégén megerősödött kapcsolatunk lengyel testvértelepülésünkkel, és új barátokra is szert tettünk. Bízunk benne, hogy mindez településünk jövőjét és javát szolgálja.

Beszkid Andor
polgármester

Tompa Mihály:

Aratás után
(részlet)

Sokat vártunk ettől az évtől,
Az időjósoknak hívén.
Mondták tavaly, hogy aki éri,
Dús aratást ér az idén.

Midőn a hó elment tavasszal,
A szántóföld reményt adott,
Hogy a mult évben nem hiában
Szórtuk belé a jó magot.

Sarlót, kaszát előkerestünk,
Hogy a sűrű kalászfekék
Élesre fent csengő vasától
Előttünk rendre düljenek.

A csépet is mind sorra néztük,
S amelyiknek hibája volt,
Reá kötöztük jó erősen
A gyengén álló hadarót,

Hogy amidőn a tág szérűre
Kerül be majdan a kepe,
Szemét az érett búza-főnek
Vigan kiverhessük vele,

Melyet alkalmas szélben aztán
Felhányjon a szórólapát,
Kitisztítván a garmadából
Minden polyvát, gazt és lazát...

Rimóci Újság - Független falusi lap. Megjelenik havonta.

Kiadja: Rimóc község képviselő-testülete (3177 Rimóc, Madách tér 1. Tel.: 06 32/598-010 E-mail: rimociuj sag@gmail.com)

Állandó munkatársak:

Benkő Péter, Beszkid Andor, Beszkid János, Beszkid Jánosné, Erdélyi Ferencné, Juhász Enikő, Juszti Péterné, Kaluzsa Mónika, Kiss Józsefné, Lőrincz Sándor, Mócsány Georgina, Vincze Barna, Vincze Nikolett, Vinczené Percze Gizella

Az újság megjelenését támogatja a „Rimóc Községért” Alapítvány. Nyomatás: Rimóc Község Önkormányzata

Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tiszteletben tartása mellett szerkesztjük, stílizáljuk, szükség esetén rövidítjük.

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza, a hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk!

Augusztus 10. (péntek) 18⁰⁰ III. Biliárd- és Pókerbajnokság a Községi Házban (8. forduló)
Augusztus 11-12. SZENTKÚTI GYALOGZARÁNDOKLAT

Augusztus 19. (vasárnap) 16³⁰ Érsekudkert-Rimóc bajnoki labdarúgó mérkőzés
Augusztus 20. (hétfő) SZENT ISTVÁN NAPJA

Augusztus 25. (szombat) 16³⁰ Rimóc-Szécsény bajnoki labdarúgó mérkőzés

Szeptember 1. (szombat) 15³⁰ Rimóc-Karancslapujtő bajnoki labdarúgó mérkőzés

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Ülésteremből

Augusztus 1-én tartotta soron következő ülését önkormányzatunk. Az ülésen jelen voltak Golopi Károly, Vincze Attila, Kiss János, Juszti Péterné és Juhász Vinczéné képviselők, Juszti Istvánné megbízott jegyző, Persze Renáta a Polgármesteri Hivatal gazdasági ügyintézője és Beszkid Andor polgármester. A 18 órakor kezdődött ülésen a napirendi pontok megtárgyalása előtt a képviselők megvitatták a július havi rendezvényekkel kapcsolatban elhangzott beszámolót és felmerült észrevételeket.

Első napirend keretében az önkormányzat 2012. évi költségvetése módosítására került sor. Ezt egyrészről a törvényi kötelezés, másrészről törvények változása, harmadrészt eredményes szereplés következtében többletforrás betervezése indokolta. Ezt követően beszámoló hangzott el a félévi gazdálkodásról, aminek kapcsán fontos kiemelni, hogy sem fejlesztési, sem működési hitel tartozása, sem pedig ki nem fizetett számlája nincs önkormányzatunknak. A félévi bevételek meghaladták a félévben teljesített kiadásainkat. (E két napirend számadatait az újság következő számában tesszük közzé.) Megerősítette a testület a csatlakozási szándékát a Kelet-Nógrád Térségi Hulladékgazdálkodási Társuláshoz. Ezt a

Társulás jogi személyiségűvé válása tette szükségessé. Nem élt a képviselő-testület a Bramac cég kedvezményes árajánlatával, melyet az óvoda tető javításának érdekében kértünk. A közel 2 millió forint kedvezmény ellenére is majdnem 3 millió forintba kerülne a felújítás, amely összeg nem tartalmazza a tetőszerkezet átlécezését és az esetleges javításokat.

Jó hír, hogy ebben az évben is kiírásra kerül a „Rimóc Jó Tanulója” pályázat. Az érintettek a múlt évi feltételekkel pályázhatnak ebben az évben is.

Elfogadták a képviselők a tervező cég ajánlatát a rendezési tervünk módosítására, mellyel gazdasági, kereskedelmi övezet kialakításának lehetőségét teremtyük meg.

A képviselő-testület megtárgyalta az általános iskolánk igazgatói állására pályázó Antal Gyula pályázatát, melyet jónak tartja és támogatóan ajánlja a Szécsény Kistérség Önkormányzatainak Többszörös Társulása tanácsának, mint a fenntartói jogokat gyakorló szervnek. Megállapította a képviselő-testület, hogy a 416/1 hrsz-ú ingatlan használati joga 2017-ig áll fenn, jogosultja a Palóc Coop zRt.

A zárt ülés keretében megtárgyalt egyéni kérelmek elbírálását követően az ülés 21 óra 41 perckor véget ért.

Beszkid Andor polgármester

Kínai küldöttség Rimócon

A magyarországi kínai képviselő legmagasabb szintű küldöttsége látogatott el településünk július 18-án. A Gao Jian, a Kínai Népköztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövete által vezetett küldöttség a kora délelőtti órákban érkezett Rimócra. A Piros csizma vendégház (Hunyadi u. 7.) udvarán vártuk a küldöttséget, akiket elkísérték a megyei újukra Dr. Nagy Andor, a térségünk országgyűlési képviselője és munkatársai is, a látogatás szervezői. Népviselőbe öltözött fiatalok furulyaszóval köszöntötték, majd frissítővel és friss „tepertős bodakkal” kínálták meg a vendégeket. A Nagykövet Asszony őszinte lelkesedéssel szólt a gyönyörű épített környezetről, a természeti környezetünk szépségéről és gazdagságáról. Azon viszont megütközött, hogy nagyon sok kertet megműveletlenül hagynak az ingatlan használók, illetve tulajdonosok. Elmondása szerint a kínaiak itt a Mennysországon éreznék magukat és földi Paradicsomot teremtenének családjaiknak.

A program részeként ellátogatott a Napraforgó Gyermekeházba, ahol kínai népviseletbe öltöztetett panda macikat ajándékozott az éppen ott tartózkodó kisgyermeknek. Figyelemmel hallgatta a gyerekház vezetőjének a ház működéséről szóló beszámolóját. Rendkívül meglepődött, amikor kérdésére adott válaszból megtudta, hogy mindezért az ellátásért a gyerekek szüleinek nem kell fizetni. Elmondása szerint Kínában ez nem volna lehetséges. Ott minden szintű ellátásért fizetnek a szülők.

Búcsúzáskor átadta a Nagykövetség ajándékát. Egy fából kifaragott, festett, több részből hagyományos

csomózással összeállított fali dísz, ami egy kínai kislányt és egy kislányt ábrázol. Elmondása szerint szerencsét hoz a háznak, ahol ezt kiakasztják. Majd ezt követően átadott hatszáz ezer forint készpénzt a gyerekház vezetőjének, eredményeket és sikereket kívánva felelősségteljes munkájukhoz.

Ezúton is szeretném köszönetemet kifejezni a látogatás megszervezéséért Dr. Nagy Andor képviselő úrnak és munkatársainak.

Gao Jian nagykövet asszonynak pedig köszönjük településünk irányába megnyilvánuló figyelmes érdeklődését és nagylelkű ajándékát, mellyel elismerte törekvésünket és elkötelezettségünket falunk jövőjének alakítását illetően.

Beszkid Andor polgármester

A képen középen **Gao Jian**, a Kínai Népköztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, **Beszkid Andor** polgármester (a kép bal szélén), **Dr. Nagy Andor** országgyűlési képviselő (a kép jobb szélén), **Mócsány Georgina** és **Juszti Péter** társaságában a Piros csizma vendégház udvarán

Morzsolt kukorica és Tritikálé ELADÓ

Kukorica: 7000,-Ft/mázsa

Tritikálé: 5500,-Ft/mázsa

Cím:

**VINCZE FERENC
Rimóc, Kossuth út 22.**

Telefon:

06/20 418 38 73

06/32 388-187

„A szeretet ettől fogva megtanít türelemre és megbocsátásra, bizalomra és tisztességre, önzetlenségre és hűségre, bátorságra és osztozásra. Ezekből a szálaiból szövődik a házasság.”

(Charlotte Gray)

Újságunk munkatársának **Vincze Agótának** és **Burik Lászlónak** sok boldogságot kívánunk házasságkötésük alkalmából.

a Rimóci Újság munkatársai

„A múltba nézve valami fáj,
Valakit keresünk, aki nincs már.
A temető csendje ad neki nyugalmat,
Emléke szívünkben örökké megmarad.”

Köszönetnyilvánítás

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik

VINCZE SÁNDORNÉ

(élt 77 évet)

temetésén részt vettek, utolsó útjára elkísérték, sírjára koszorút,
virágot helyeztek és mély gyászunkban osztoztak.

Gyászoló család

Gólyahír:

Bada Gergő - 2012. 07. 18.

Szüllők:

Bada Tamás és Radics Tünde

HIRDETÉS
Elektromos
(220 V-os)
terménydaráló
ELADÓ

Érdeklődni:

Erdélyi Béla

Rimóc, Magashegyi út

A hónap képe

A rimóci nyuszi népviseletben

Heljesbítés: A Rimóci Újság legutóbbi számában a véradáson megjelent legidősebb személy neve tévesen jelent meg.
A véradáson résztvevő legidősebb véradó helyesen:
Horváth Gizella Rimóc, Hunyadi út 1. (1950. 11. 25.)

„Pihenj te drága szív, már megszűntél dobogni,
Szerető jószágod nem tudjuk feledni.
Mert elfeledni téged soha nem lehet,
Csak meg kell tanulnunk élni nélkülöd.”

Köszönetnyilvánítás

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik

SZEMÁN ZSIGMONDNÉ

(élt 63 évet)

Temetésén részt vettek, utolsó útjára elkísérték, sírjára koszorút,
virágot helyeztek és mély gyászunkban osztoztak.

Gyászoló család

Akiért a harang szólt...

Vincze Sándorné
1935-2012
(Kossuth út)

Szemán Zsigmondné
1949-2012

Balázs Bertalan
1924-2012

Gondolatok: Eladó vagy nem eladó

Úgy döntöttem, hogy a régi lakást piacra dobom. Valaki csak kap rajta. Alkalmi vétel, hirdetem. Persze ettől még nem fog elkelni. Aztán dicsérgethetem is. De hát személy szerint elfogult vagyok. S ez nagyon is érthető, tekintve, hogy élmények, érzések, emlékek egész hálója köt ide. Hiszen ez itt nem pusztán a tulajdonom, hanem a váram, a menedékem, a béke szigete! Persze ezt nem számítva is egész jó kis kégli. Igaz, nem kacsalábon forgó palota (nem vagyok politikus), inkább olyan kuckós. Az édes otthon. Másnak csak ingatlan. Így nyilván érvelhetek azzal is, hogy jó befektetés jó helyen és jó áron. Birtokba venni azonban csak az fogja, aki meglátja benne a

lehetőséget minden szempontból. Ehhez pedig az kell, hogy a látvány elbűvölje, ujjja köré csavarja azt, aki háztűznézőbe jön. Szépítő renoválásra nincs erőm, pénzem. Falazni meg azért sem érdemes, mert az áruló jelek úgyis lelepleznek. De akkor meg, hogyan lesz ripsz-ropsz tetszetős a portéka? Mint mindenben, állítólag itt is elég pár apró fortély, hogy vonzóbb legyen a kép és kelendőbb az ár. Mondjuk meg kellene szabadulnom pár felesleges dologtól. Pár fát kívágni, gazt irtani, bútorkat kidobálni. Úgyis unom már, hogy évek óta ugyanolyan az elrendezés. A változatosság remélhetőleg nemcsak engem gyönyörködtet majd. Sőt azt is hallottam, hogyha süteményillat lengi be a házat, otthonosabbnak tűnik, és hamarabb elkel. Azt hiszem, szerény lehetőségeimmel ennél többet nem tehetek. De talán nem is kell! Így átalakítva most már igazán tetszetős. Tulajdonképpen nekem is kedvemre való. Lehet, hogy már nem is eladó! Különben meg sem veszik, mivel a UPC TV-társaságnál van a TV-előfizetés.

U.I. Köszönet a Hivatal fizikai munkásainak az erőfeszített munkáért, hogy az ünnepség létrejöhetett.

Könyvajánló:

Graham Greene: **Brightoni szikla**

Röviden: a bűn és jóság összeapásának nagy misztériumát írta meg Greene, amely szórakoztató meseszöveget, műfaját tekintve csakúgy, mint mélyebb szándékainak megfelelően: bűnügyi. Nyári szünetben kellemes kikapcsolódás.

CD Ajánló: Paradise Lost: **Tragic Idol**

A 13. album. A számmisztikában otthonosan mozgó rajongók biztos berezeltek, de megnyugodhatnak, mert az első időszakban megszokott klasszikus doom metalt kapják. Melodikus részekkel nem fukarkodtak, az anyag mégis megtartotta a keménységet. Végig a gitárok dominálnak. Számúzták a billentyűket. Újabb vájt fülűeknek való anyag.

Lőrök Sándor

Vendégségben Palócföldön

A Vörösmarti Helyi Választmány küldöttsége Rimócban

Rimóc Község Önkormányzatának vendégszeretetét élvezhette július 20-22. között a Vörösmarti Helyi Választmány delegációja, meghívására fogadta a helyi vezetőség. A három napos vendégség ideje alatt a horvátországi magyar különítmény megismerkedhetett a helyi kultúrával, hagyományokkal, népszokásokkal, valamint Rimóc település múltjával, jelenével, és a környék kulturális örökségével.

Rimócot, az Ipolytól és Szécsénytől délre fekvő, a Cserhát északi nyúlványai alatt meghúzódó települést joggal tartják a palóc népművészet központjának. Szántóföldek és a Cserhát magaslatai határolják, és átkanyarog rajta a Körtvélyes-patak. Már a honfoglalás előtt fontos kereskedelmi útvonal vitt a település mellett, a későbbi, XI. századi leletek pedig arról mesélnek, hogy a község már akkor templomos hely lehetett. Később azé a Simon báné volt, aki részt vett a Gertrúd királyné elleni merényletben. Az oklevelek tanúsága szerint a falu határa 1333-ban még két részből - Kis- és Nagyrimócból - állt. A középkorban a település a királyi vámpép lakóhelye volt. A török hódoltságot a falu megsínylette, de utána gyorsan benépesült. .

Napjainkban Rimócot egy folyamatosan fejlődő, hagyományait ápoló és tisztelő közösség lakja. Az alig kétezer lelket számláló községben teljesen kiépült az szükséges infrastruktúra, és sikeres pályázatok, aktív civil szervezetek, rendezvények, szálláshelyek igazolják a fejlődést. És természetesen a rendezett településkép. A településre látogatók „élő falut” találnak, mesélő öregeket, virágzó kerteket, termő földeket. . A béke szigetét a rohanó világban.

Beszkid Andor, Rimóc polgármesterétől megtudtuk, hogy Vörösmartot egy európai pályázatnak köszönhetően „találták” meg.

- Egy testvértelepülés pályázat kapcsán éreztük elérkezettnek az időt arra, hogy egy határon túli magyar településsel is felvegyük a kapcsolatot. A szóban forgó pályázat a települések együttműködését hívott elősegíteni, és képviselő-testületünknek már régóta az volt a vágya, hogy egy határon túli magyar közösséggel is felvegyük a kapcsolatot. Ez idáig egy lengyelországi testvértelepülésünk volt. „Szétnéztünk” a Kárpát-medencében, így találtunk rá Vörösmartra. Mi egy tőlünk valamelyest eltérő tulajdonságokkal bíró települést kerestünk, nagyon tetszett, hogy a Duna közel van Vörösmarthoz, a világhálón elérhető információk alapján nagyon tetszett a település fekvése, lenyűgöztek bennünket a szurdokok hiszen a bort mi is szeretjük, jóllehet a miénk sajnos nem bortermelő vidék. Szimpatikus volt az első kapcsolatfelvételtkor a vörösmarti polgármester asszony

hozzáállása. Úgy gondoltuk, ha sikeres lesz a pályázat, mindenképpen partneri kapcsolatba lépünk egymással - fogalmazott Rimóc első embere.

Aztán eltelt egy év - és a vörösmarti delegáció Rimócon vendégeskedett.

- Rimóci itt létükkor zajlott le a Palóc Szóttes Kulturális Napok, ami a helyi palócság kiemelt rendezvénye. Ennek keretében öt településen szervezünk különböző rendezvényeket, koncerteket, de minden évben van egy gála, amely színpadi bemutatkozást jelent a településeknek. Ilyenkor hagyományokra épülő előadást láthatnak a települések hagyományörző csoportjai. A bácskertes vendégeink is felléptek a gálaesten, ők a mai napig megőrizték néptáncaikat, hagyományait - nyilatkozta lapunknak Beszkid Andor.

- Hatalmas öröm számunkra, hogy megismerhettük Magyarország ezen szegletét, és természetesen az is, hogy egy hosszú távú és gyümölcsöző kapcsolat alakítunk ki Rimóccal - mondta elégedettségét nem titkolva *Bisztricián Hajnalka*, Vörösmart polgármestere.

- Házigazdánk előtt le a kalappal, tényleg kitétek magukért, remélem, mi is viszonzni tudjuk majd ezt a vendégszeretetet. Köszönettel tartozunk a helyi szervezőknek, az esemény résztvevőinek azért a három csodálatos napért, amit közösen tölthettünk el! Október elején a Horvátországi Magyar Gazdasági és Kulturális Napok keretében rendezzük meg az idei Vörösmarti Falunapot, és ezen az eseményen, eseménysorozaton örömmel látnánk vendégül Rimóc küldöttségét is - tette hozzá a polgármester asszony. *V.S.*

A vörösmarti küldöttség érkezése

III. Rimóci Biliárd- és Pókerbajnokság

A III. Rimóci Biliárd- és Pókerbajnokság már a hetedik fordulóján is túl van, ennek apropóján, amolyan félidei beszámolót adunk közre a pontverseny állásáról.

A biliárdbajnokság ponttáblájának élén **Horváth István**, tavalyi biliárdbajnok áll, meggyőző előnnyel. A pókerbajnokságot pedig **Szoldatics Jácint** vezeti, szintén tetemes előnnyel. Az "élmezőnyben" mindkét sportágban a fordulót nyert játékosok vannak, éppen Jácint az, aki az előző fordulóiig még fordulógyőzelmet sem mondhatott magáénak, viszont a legutóbbi versenyen aratott sikere még előbbre lendítette a pontversenyben. Havonta egy-egy pönteket ennek a versenynek szánunk, és mindig szép számmal gyűlünk össze. Az idén bevezetett új szabályok beválni látszanak. Problémát csak az jelent, hogy bizonytalan a folytatás, mivel a közösségi ház bővítésének megkezdésétől kezdve nem tudjuk még, hogy hol és hogyan folytathatjuk a játékot. De az biztos, hogy megoldjuk, és a résztvevők továbbra is számíthatnak a versenyre, szívesen várunk mindenkit, akit érdekelnek ezek a játékok! Alább látható a pontverseny jelenlegi állása. *Bablena Feri*

A III. Rimóci Pókerbajnokság ponttáblázatának első 8 játékosa a 7. forduló után			
Helyezés	Név	Pont	Forduló Győzelmek
1.	Szoldatics Jácint	115,25	1
2.	Bablena Ferenc	93,5	1
3.	Kormány Richárd	90	2
4.	Molnár Ákos	87,5	1
5.	Percze Attila	84	0
6.	Kiss Gábor	78,5	0
7.	Kis István	69,5	0
8.	Kormány Dávid	69	0

A III. Rimóci Biliárdbajnokság ponttáblázatának első 8 játékosa a 7. forduló után			
Helyezés	Név	Pont	Forduló Győzelmek
1.	Horváth István	21	1
2.	Kiss Róbert	11	1
3.	Oláh Bence	10	0
4.	Fekete Dávid	9	1
5.	Kis István	9	1
6.	Kormány Richárd	9	1
7.	Golyán József	9	1
8.	Kormány Lajos	9	0

HERENCSENYI BÚCSÚ

Annyi szépet, és jót hallottam már a herencsényi búcsúról, hogy a mai felborult világban, ahol egyre kevésbé számít az összetartozás és a hagyományok tisztelete, ápolása. Mivel nem rimóci származású vagyok, és az elmúlt 8 évet Budapesten töltöttem, így érthető honnan ered ez a pesszimizmus. Mondtam is János bátyámnak, hogy hiszem, ha látom, erre ő vidáman reflektált „*El lehet jönni és meg lehet tekinteni a saját szemeddel...*” Hát így indultam én is útnak július 7-én reggel negyed hatkor, hogy a saját szememmel is megnézzem azt a hagyományt, ami a semmiből nőtt ki az évek során.

A kőkeresztnél volt a gyülekező, és már az arcokon lehetett látni, hogy ez nem egy átlagos reggel, amikor az emberek az ötórás buszt várják és még félig vagy az éjszakai álmod folytatják, vagy éppen azon töprengenek, mit keresnek ők ilyenkor idekinn. Mindenki arcáról tükröződött valami bensőséges öröm, a viszontlátás és az elkövetkezendő együtt töltött nap öröme. Imádkoztunk a keresztnél, majd közös fotó és nekiindultunk a cseppet sem könnyű túrának. Nógrádsipekig szinte csak kellemes beszélgetéssel telt az idő, majd megérkeztünk Balás Ernő bácsiékhoz, akik már évek óta várják a zarándokokat. Finom sütemény, és jó bor várta a vándorokat, így töltöttük az időt a közös sipeki indulásig. A könyvtár előtt egy utolsó fotó és a varsányi zarándokkal kiegészülve útnak is indult a majd nyolcvanfős csapat. Sajnáltuk, hogy egy kedves nővérünk temetése pont arra a napra esett, így sokan, akik egyébként velünk tartottak volna, elkísérték őt utolsó útjára a szécsényi temetőben. Ebből az okból a sipeki keresztnél nemcsak a zarándokokért, de halottunkért, és beteg testvéreinkért is imádkoztunk.

Útközben vagy közös imával, vagy beszélgetéssel töltöttük az időt, valamint gyönyörködtünk a tájban, amelyen vezetett az utunk. Ezúton köszönjük a sipeki testvéreinknek, akik áldozatos munkával lekaszálták az utat, sőt ahol kellett, lépcsőt is építettek, hogy a zarándokok könnyebben vegyék az akadályokat. Az társaság csak úgy falta a kilométereket, így egy-két pihenő után szinte észrevétlen Herencsény határában találtuk magunkat, ahol már a település vezetői, és a búcsú szervezői vártak bennünket. Érdekes volt, hogy pont akkor értünk oda,

amikor a külön erre az alkalomra szóló éneket énekeltük. A vendégváróba érkezők köszöntöttek bennünket és meginvitáltak egy kis harapnivalóra, meg némi frissítőre, ami a hosszú út után jól is esett. Majd átsétáltunk a színpadhoz, ahol meghallgattuk a köszöntőket, majd közösen indultunk útnak határon túli testvéreinkkel a Palócok Nagyeresztjéhez.

Nem tudom, mit lenne érdemesebb kiemelnem... Azt, hogy milyen szeretettel, elképesztő munkával, és odaadással vártak minket Herencsényben, vagy azt, hogy milyen lelki élmény volt ez az egész nap, amit közösen Istennek szenteltünk, vagy azt, hogy milyen szép és csodálatos hagyomány az, amikor nem csak határon innen, de határon túl élő keresztények összegyűlnek, hogy tisztelegjenek nem csak a hagyomány, de egymás előtt is. De ha ezek mind nem is lennének, csak elsétáltunk volna huszonketten Rimóctól Herencsényig, és vissza együtt töltve az időt, és közösen töltekezve a hitből, akkor is megérte volna elmenni. Ám nem tehetem meg azt, hogy ezzel a pár mondattal lerendezem ezt az élményt, így megpróbálok mindenről csak pár gondolatot az olvasó elé tárni, csak úgy kedvcsináló gyanánt. Tehát ott tartottam, hogy elindult a menet. Elöl a kereszt, és Herencsény címe, valamint a lobogók, amit nem mellékes, hogy népviseletbe öltözött asszonyok vittek, ami a táv és a meleg miatt nem volt egyszerű feladat. Ezután a vezető személyiségek és illusztris vendégek következtek, majd a népes lengyel testvérekből álló csoport, akik nem csak hazájuk káprázatos népviseletében érkeztek, de egész úton fülbemászó muzsikával kedveskedtek a zarándokok-nak. Majd utánuk vonultak a hívek. Káprázatos sokadalom volt, meg kell hagyni.

És itt következett az legnagyobb meglepetés számomra. Minden negyedik-ötödik ház előtt a falucska lakói süteménnyel, kávéval, és frissítővel kínálták a zarándokokat. Mivel végig a menetet fotóztam, így valamivel a tömeg előtt haladva szóba tudtam elegyedni a falusiakkal. Itt engedjenek meg nekem egy rövid történetet. Az egyik ház előtt egy idős néni álldogált, népviseletbe öltözve, és mankójára támaszkodva. Asztalkáján népi mintával díszített terítő, rajta vagy 4-5 féle sütemény, de nem is ez a lényeg, az asszony, amikor meglátott, hogy le akarom fényképezni rám kiáltott:

- *Várjon fiatalember, elteszem a mankóm, és akkor fényképezzen.*

Csoportkép a gyalogzarándokokról Nógrádsipek központjában

(folytatás a 3. oldalról)

Letette a mankóját és az asztal mellé sántikált majd mosolyogva intett, hogy most már szabad fotózni. És amikor a tömeg megérkezett, mintha a lábának baja sem lenne ugrálta körül a zárandókokat. Üdítőt töltött, süteményt, kávét kínálgatott. Neki ez a nap az év legfontosabb napja.

Felértünk a Gyűrki-hegy tetejére, és az élénk táruló látvány elképesztő volt. A kereszt magasabb és fenségesebb, mint gondoltam. A szentmise gyönyörű volt; Beer Miklós püspök atya, a helyi plébános és Szeráf atya Sipekről koncelebráltak. A püspök atya meg volt hatódva, és úgy beszélt a hagyománytisztelet, és a hit fontosságáról. Kihangsúlyozta azt is, hogy a palóc ember mindig olyan volt, akinek saját akarata van, és fontos, hogy ehhez ragaszkodjon is. A szentmise után a települések képviselői helyeztek el koszorúkat, valamint meghívtak minket ebédre. Ebéd után tele hassal és csordultig telt szívvel indultunk útnak hazafelé. Istennek hála különösebb baj nélkül, épségben hazaértünk.

Köszönöm a résztvevőknek, hogy együtt tölthettük ezt a csodálatos napot. Remélem, találkozunk a Szentkútra induló zárandoklaton is.

Heinczinger Zorán

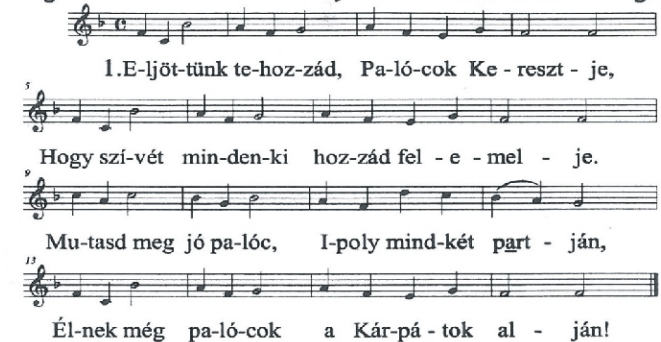

A rimóciak indulás előtt

A zárandokok népes csoportja

Eljöttünk tehozzád, Palócok Keresztje

1. Eljöttünk tehozzád, Palócok Keresztje, Hogy szívét mindenki hozzád felemelje. Mutasd meg jó palóc, Ipoly mindkét partján, Élnek még palócok a Kárpátok alján!
2. Herencsényi lankák köszöntenek minket, Mi pedig ezerszer áldjuk Istenünket. Mutasd meg jó palóc, Ipoly mindkét partján, Élnek még palócok a Kárpátok alján!
3. Jól tudjuk, Szent Kereszt, nem hagysz minket árván, A Gyűrky hegytetőn szeretettel vársz ránk. Mutasd meg jó palóc, Ipoly mindkét partján, Élnek még magyarok a Kárpátok alján!

Szöveg: Beszkid János (Rimóc)
Dallam: Eljöttünk Tehozzád, Jézusunk Szent Anyja

Pihenő hazafelé, a fogadalmi kápolnánál

Az ünnepi szentmisét Dr. Beer Miklós megyés püspök úr celebrálta

Átadták az új Gondozási Központot Rimócon

Egy több éves álom, és egy több mint 4 éves projekt zárult le július 29-én, vasárnap, a Gondozási Központ ünnepélyes használatba vételével Rimócon.

Rimóc Község Önkormányzata 2009-ben sikeres pályázatot nyújtott be a Nemzeti Fejlesztési Ügynökséghez, „A szociális biztonságért Rimócon a Gondozási Központ fejlesztésével” címmel, ÉMOP-4.2.1./A-09-2009-0012 pályázati kódszámmal.

A benyújtott pályázat sikerrel szerepelt a bírálók előtt. Ennek eredményeként a település 50 millió forint vissza nem térítendő támogatást nyert a Gondozási Központ épületének és berendezésének megújítására.

A beruházás során az épület kívül és belül is megújult, szerkezeti és épületgépészeti szempontból egyaránt. Számos új berendezési tárggyal is gazdagodott az intézmény.

A dolgozók és a „haszonélvezők” - a település időskorú lakossága - július 29-én, a vasárnapi szentmisét követő ünnepség keretében vehette birtokába a megszüpült intézményt. A Kecele Citera Együttes két tagjának játékát követően Kaluzsa Mónika előadásában Kányádi Sándor: A kilencvenedik zsoltár című verse hangzott el. A folytatásban Beszkid Andor polgármester néhány szóban felidézte a pályázás és a beruházás körülményeit, név szerint is megköszönve mindazoknak a munkáját, akik idejüket és energiájukat nem sajnálva segítették a Központ megújulását.

Urus Attila plébániai kormányzó atya áldását követően a szép számmal jelen lévő érdeklődők megtekinthették az épület belső terét, ami után mindenki megkóstolhatta a Gondozási Központ konyhai dolgozói által készített pogácsát is.

Az impozáns épület a falu központjában, helyi értékvédelmi területen, tárt kapukkal várja mindazokat, akik igényben kívánják venni szolgáltatásait.

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.ujszchenyiterv.gov.hu
06 40 638 638

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósul meg.

Urus Attila plébániai kormányzó megszenteli a felújított épületet

Sokan türelemmel várták a szalagátvágást

A szentmise után szinte mindenki résztvevett a megnyitón

Jólesett az ízletes bodak és a finom bor

NYULACSKA HÍREK

AMIRŐL MÉG NEM ÍRTUNK

„Ez a nap más mint a többi”

GYEREKNAP AZ ÓVODÁBAN

2012. május 30-31-én tartottuk meg a Nyulacska óvoda gyermeknapjait, melyet minden kisgyermek nagy izgalommal várt.

30-án szerdán az időjárás is nekünk kedvezett, így a gyerekekkel már az udvaron várhattuk, hogy a fagyis autók az udvarunkon leparkolhassanak. Egy kis előkészítés után birtokba is vehették. A közös fagyizás mindig nagy élményt jelent a gyerekek számára.

31-én csütörtökön reggel az óvodába érkező gyerekeket szintén nagy meglepetés fogadta, ugyanis egy hatalmas trambulín összerakását láthatták, majd pedig egy kedves micimackós ugrólóvár is arra várt, hogy a gyerekek kipróbálhassák.

Ezen a két napon nagy volt az izgalom gyerekeink körében. Remélem sikerült olyan meglepetésekkel kedveskedni, ami

élményhez jutatta őket és emlékeztetéssé, színessé tette az óvodai hétköznapijait.

Kiss Renáta
Óvodapedagógus

Trambulint is élvezték

Birtokba vettük a fagyis kocsit

„Nyáljuk a fagyilaltot”

Fiúk az ugrálóban

Nagy ugrások közepette

„Önfenntartó falu” konferencia

A tavalyi „Kendertől a viseletig” konferencia után idén „Önfenntartó falu” címen rendezett konferenciát az önkormányzat. Az önfenntartás kérdése a mindennapokban is aktuális, hasznos és egyre sürgetőbb téma, hiszen a jövő bizonytalan, ezért idejében fel kell készülni a változtatásokra.

A konferencia a testvértelepülési találkozó egyik programja is volt egyben. Színesítésként és egyben bemutatóként helyi termékekből, alapanyagokból készült kiállítás is látható volt a Községi Ház termében.

A rendezvényt Beszkid Andor polgármester úr köszöntője nyitotta meg, amelyben üdvözölte a jelenlévőket, felvezette az önfenntartás témáját illetve röviden bemutatta az önkormányzati konyhák helyi ellátását is.

Az első előadást Molnár Attila, az Északmagyarországi Regionális Vízművek ZRt. műszaki igazgatója tartotta. Az „Egészséges ivóvíz biztosítása ma és holnap” című előadásában beszélt a vízkészletekről, az ivóvíztermelésről, a víztisztításról, felvázolta a jövőbeni fejlesztéseket.

Őt Géczy Gábor tanár előadása követte, „Hagyjátok, hogy mi is éljünk...” címmel. Ő más szemléletmódban beszélt az önfenntartásról, a természetes élethez való visszatérésről. Előadása alatt sok gondolatébresztő példa, tanács hangzott el. Az ezt követő szünetben is nagy érdeklődéssel hallgatták őt, az érdeklődőknek lehetőségük volt megbeszélni vele a hallottakat.

A szünetet követően Dr. Gergely Sándor, a Károly Róbert Főiskola, Kutató Fejlesztő Központjának igazgatója vette át a szót és tartott előadást „Zöld helyi gazdaságfejlesztés - ZÖLDHEG” címen. Bemutatta a világhelyzetet és a kihívásokat, a globalitás-lokalitás jellemzőit, a zöld helyi gazdaságfejlesztést és érintette a zöldenergia témáját is.

A konferenciát ebéd szakította meg, ahová minden jelenlévőt meghívtak. Az iskola épületében disznótoros finomságok, és házilag készült innivalók - mint helyi termékek - várták a résztvevőket. Az ebéd elfogyasztása után rövid kitérőt tettünk a Főkötő kiállításához, majd folytatódott a konferencia. A délután folyamán előadást tartott Szabó Ferenc, aki egy kertészettel, fóliasátras növénytermesztéssel foglalkozó családi vállalkozás tagja. Ő a tevékenységüket, tapasztalataikat, eredményeiket mutatta be. Őt követte Percze Vencel, a Rimóci Szövetkezet és a Pusztavár Kft. vezetőjének előadása, melyben a növénytermesztés terén nyert tapasztalatait, az aktuális adatokat és helyzetet mutatta be.

Végül a szécsényi Horváth vállalkozás mutatkozott be, melyben sajtókészítéssel foglalkoznak. A vállalkozás indulásáról, eredményeiről, jelenlegi helyzetükről Horváth László beszélt. Kóstolót is hoztak magukkal az általuk készített sajtokból, melyek nagyon finomak voltak.

A konferencia minőségére nem lehet panasz, viszont sajnálatos, hogy viszonylag kevesen voltak jelen. Hogy mégis több emberhez eljusson a konferencia mondandója és tanulságos előadásai, hamarosan a helyi tévében is láthatóak lesznek az előadások.

Mócsány Georgina

‘Europe for Citizens’ Programme

Beszkid Andor polgármester úr köszöntötte a résztvevőket

Géczy Gábor előadás közben

A szünet alatt többen beszélgettek Géczy Gáborral

Molnár Attila előadása közben

**„Nem veszhet el az a nemzet, amely úgy szeret téged,
Hogy buzgó búcsújárással magasztalja szent neved.”**

A fenti ének sorai mintegy a mi számunkra íródtak, nekünk, annak a maroknyi csapatnak, amely nem sajnálva időt és fáradságot, évről-évre útra kel, hogy Szent László hív magyarjait meglátogassa Nyitrán, és részt vegyen a Szent László emlékműsén. Büszkén jelenthetem, idén maroknyi csapatunk majd hetven főre dagadt: csatlakozott hozzánk a sípeki és varsányi nép is, méghozzá plébánosukkal és kántorukkal együtt. A programot is ennek megfelelően változtattuk, bővítettük: reggel, a Nyitrára érkezés után a Zöld hegyi Kálváriát vettük célba, ahová megérkezés után énekszóval vonultunk be. Az évszázados falak sokszorozva visszhangozták azt a búcsús éneket, amely oly sokszor elhangzott már ott! Hogy is ne, hiszen amíg Trianon szét nem szakította az országot, a rimóci búcsús nép ájtatosan látogatta a Zöld-hegyi kálváriatemplomot is. Annyi esztendő után most újra visszatértünk, elődeink nyomdokába lépve köszöntöttük a Fájdalmas Anya szobrát. Keresztutat jártunk: valóságos áldozat volt felkapaszkodni a Kálváriára, de idős és fiatal egy kedvvel és erővel szegődött a Szenvedő Jézus nyomába. A Zobor hegye után, amely uralja, egyszersmind őrzí a vidéket, a Kálvária a második legmagasabb pontja a városnak. Beláttuk hát a teljes várost: a Szent László templomot, ahol valaha a király hadinépe táborozott, és a Szent Emmerám templomot is, későbbi uticélunkat.

Előbb azonban Pográny következett, egy kb. 1000 lelkes zobor-alji palóc falucska. Ide készültünk ugyanis litániára. Temploma sok évszázados, gótikus-csúcsíves: a középkorban emelték eredetileg Szent Imre tiszteletére, ám a gyászos XX. században Mindenszentekre cserélték a titulust. Hiába, mondhatni, mert megmaradt magyarnak. Sőt! Eddig csak egy magyar szent ékesítette a főoltárt, most már mindjárt három: Szent István, Szent Imre és Szent László, a „három magyar Szentkirályok”. Processzióval vonultunk be a templomba, és énekelve-imádkozva vártuk, hogy megérkezzen a Szent György lovagrend autója: ők hozták a nyitrai Szentmisére a magyar szentek ereklyéit. Kis késés után ami azonban csak javunkra vált, hisz volt idő elmélyülni az imádságos várásban megérkeztek, s a harangok szavára, s a nép buzgó énekére Szeráf atya bevonult Szent László ereklyéjét tartva a kezében. A litánia után, amelyet a magyar Himnusz zárt le, dr. Tóthpál Tamás ismertette az ereklye történetét, László király életét, s az egész rendezvény célját, ti. hogy a zobor-alji maradék magyarságot igyekeznek erősíteni hitükben és a megmaradásban. Örömmel tapasztalják mondta később személyesen, hogy ebben mi, Nógrádi palócok ilyen módon személyesen is kivesszük a részünket. Hogyne? Hisz testvéreinkről van szó! Ki más tartson ki mellettük és értük, ha nem mi?

No de már későre járt az idő, igyekeznünk kellett Nyitrára, a székesegyházba. Nem is azért, hogy helyünk legyen az ünnepi misére, arról szinte az indulás pillanatában lemondtunk. Hanem azért igyekeztünk, hogy egyáltalán: beférjünk. Aki ismeri, már látta a Szent Emmerám bazilikát, tudja, hogy a történelmi Magyarország legkisebb és egyik legrégebbi püspöki székesegyháza. De emellett is: túlzás nélkül nagy tömeg jön össze évről-évre erre az ünnepi misére, a tízezres zobor-alji palócság kitesz magáért. Idén Ternyak Csaba, egri érsek celebrálta a Szentmisét, és mondta el ünnepi

prédikációját. Kiemelte: a huszadik század veszélyei, a szélsőséges liberalizmus és a fundamentalista iszlám örökösei között csak az erős, összetartó keresztény Európának van esélye fennmaradni. A Szent György Lovagrend képviselője, Tóthpál Tamás megköszönve a buzdító szavakat, még tovább ment, emlékünkből idézve Szent Lászlónak a szabolcsi zsinaton hozott törvényét: „Azok, akik nem akarják követni a magyarok törvényes szokását, s nem akarnak egyetérteni a mi jobb szokásunkkal, menjenek, amerre látnak. A pénz azonban, amit itt szereztek, hagyják itt!”

A Szentmiséről nem lehet igazán beszámolni: mindenkinek látnia-hallania kellene azt, ami ott történik. A gyönyörű székesegyházat látva, a zengő énekszót hallva, és azt a nagy-nagy szeretetet és összetartást tapasztalva az lehet az ember érzése, hogy ilyen a Mennysors. És akkor nem is jár olyan messze az igazságtól: ha nem is a Menny, de egy csepp méz, egy kis kóstoló belőle.

A Szentmise végeztével a szintén jelenlévő Szent László lovagrend vezetője a népszámlálási adatok tükrében jelezte, kemény bírálatnak adhatna hangot, ostromozhatná az identitásvesztést és önfeladást, ám inkább szeretettel, szelíden kéri Reményik Sándor szavaival a jelenlévőket: „ne hagyjátok a templomot, a templomot s az iskolát!” Dr. Nagy László, a lovagrend vezetőjének beszéde után díjátadó ünnepség következett: a zobor-alji magyarság megmaradását munkájukkal és példaadásukkal segítő személyeket és egyesületeket tisztelték meg lovagi kereszttel vagy dicsérő oklevéllel a Szent László Emlékbizottság tagjai.

Öt óra volt, mikor hazafelé indultunk. De annyi minden történt, annyifelé jártunk, annyi mindent láttunk, annyi mindenben vettünk részt, hogy olyan érzésem volt, mintha már legalább két napja úton lennénk. Töltekeztünk böven, hisz volt miből. Reméljük, a viszontagságok, és az előforduló nehézségek ellenére jövőre is útnak indulhatunk, és szép lassan Szent László király híveinek népes táborává gyarapodik ez a „maroknyi sereg”.

Jusztin Péter

Egy maroknyi csapat a nyitrai feszületek előtt

Kirándulás Egerbe

A Gondozási Központ dolgozói az egészségügyi dolgozókkal közösen munkahelyi kiránduláson vettek részt, melynek keretében július 20-án Egerbe látogattunk.

Elsőként az egri Bazilikát néztük meg, majd elsétáltunk a Dobó térre, ahol éppen a 3 napos Kaláka Fesztivál zajlott. Itt különböző népművészeti és kézműves árusok között nézelődtünk, illetve vásároltunk. Kisvonattal körbeutaztuk Eger nevezetességeit és ellátogattunk a híres Szépasszony-völgybe is.

Déltől a strand felé vitt az utunk, az időjárás is nekünk kedvezett. Minden medencében fürödtünk és napoztunk is. A Török Fürdőbe is váltottunk jegyet, ahol 2 órán keresztül kellemes fürdőzésben, szaunázásban volt részünk.

Késő este kipihenve, lebarnulva indultunk haza.

Pásztor Antalné

Játszóház!

Örültem annak, hogy a szabadságom egy hete közben zajlott, az egyházközségi játszóházas hétvége, és hogy én is részt vehettem egy részén! Igazából jó volt azt látni, hogy vannak emberek akik, vágnak arra, hogy legyen közösség, hogy legyenek fiatalok, akik számára fontos a találkozás. Először is, a társával való kapcsolat, a játék öröme, és ha nyitott rá, az Istennel is tud ezeken a találkozásokon, az ott elhangzott tanításokon, az imákon keresztül kapcsolatba kerülni! Azt gondolom, hogy ez a légkör lehetőséget ad annak, hogy ezek a fiatalok ezt az Istennel való találkozást megtapasztalják! Még ha ők maguk ezt konkrétan nem is tudják megfogalmazni, -,csak" azt érzik, hogy jó közösségbe lenni, jó együtt játszani, együtt gondolkodni, vagy akár jó az Istenről hallani- már elindult azon az úton, amely segíti őt, hogy később majd ő maga keresse ezeket a találkozási lehetőségeket! Ezt a lehetőséget kell megadni a fiataloknak, hogy halljanak az Istenről és ha ezt akár a játékkal is egybe lehet kötni az még izgalmasabb!

Azt látom, hogy ma közösséget építeni, nagyon nehéz, és fáradságos. Aki mégis vállalkozik rá, Isten kegyelméből azt fontos bátorítani, támogatni akár az ötletekkel, akár az imádsággal.

Ezt is jó volt látni, hogy sokak közös ügye az, hogy működjön ez a tábor. Remélem, és ezért imádkozok is, hogy ez a lelkesedés, ne szűnjön meg, hanem inkább gyarapodjon és mások is kedvet kapjanak akár a szervezéshez, akár a részvételhez!

Köszönettel: Petrovics Babett Mária Lúcia nővér

A résztvevők szavaiból összeállított imával szeretnénk minden résztvevőnek, szülőknek, segítőknek és támogatóknak köszönetet mondani, és Isten áldását kérni a mindennapjaikra.

Uram! Én úgy szeretném, hogy senkinek ne legyen rossz. Hogy mindenkinek egészséges legyen az élete, s a betegség elkerülje őket. A szeretteimre gondolok: ha betegek, adj nekik gyógyulást, ha szomorúak vigasztalást és örömet. Okos életet itt a földön is, de add hogy ne feledjék: van örök élet. Add, hogy lássák a mulandó dolgokat: a pénzt, a szerencsét, a szépséget. Szeretném minden nap azt érezni, hogy az az igazi boldogság, ha együtt a család. Szeretnék mindezekben hinni, és öntözd e hitem, hogy nőjön, mint a gomba. Még bennem van e néhány napnak a jóérzése. Add, hogy sokáig meg tudjam őrizni magam és mások számára. Amen

Hírek a „Napraforgó” Gyerekházból TÁMOP-5.2.2-08/2-2009-0014 „Legyen jobb a gyerekeknek Rimócon”

Július hónap sok meglepetést, eseményt hozott számunkra. Az már sajnálatos dolog, hogy ezek a meglepetések nem minden esetben okoztak örömet számunkra. Egyik reggel arra érkeztünk a Gyerekházba, hogy valaki szándékosan legázolta, tönkretette a veteményes kertünket. Szomorú dolog, hogy valaki(k) ilyenfajta cselekedetekben örömeiket lelik, nem gondolva arra, hogy mások ezzel mennyit dolgoztak, és szeretnék volna munkájuk eredményét látni. Remélem, megkapja érte a méltó büntetését, ha mástól nem is az égiektől.

A rossz után jöjjön egy kis jó is:

Július elején ünnepeltük Áronunk születésnapját, aki 3 éves lett. Az ünneplés közben, mikor az ajándék

átadására került sor, meglátva az ajándékát (ami 2 felfújó lufi és egy ajándék tasakban lapuló meglepetés volt) felugrott a székről és következőt mondta csillogó szemekkel: „Nagyon boldog vagyok!” Ezzel a mondatával olyan élményt nyújtott nekünk, amely erőt ad a további mindennapokhoz.

Másik pozitív dolog, amely szintén azt erősíti bennünk, hogy érdemes munkálkodnunk, hogy a havonta megjelenő Hírlevelünkben közzétett süteményes receptünket több anyuka is jelezte, hogy elkészítette a családjának. Ez öröm számunkra, hiszen ez azt jelzi vissza számunkra, hogy vannak, akik elolvassák az általunk összeállított rövid híryanagot.

E havi nagy meglepetésünk, Kína nagykövete asszonyának látogatása volt. 2012. július 18-án, dr. Nagy Andor vezetésével látogattak el hozzánk, a Gyerekházba. A jelenlévő gyerekeket megajándékozta egy-egy kínai

népviselőtbe öltöztetett panda mackóval, és a Gyerekház is kapott emlékebe szerencsehozó kínai figurákat és a működéshez kisebb pénzadományt is. Ezen a napon a szülők joghurtos fagyit készítették.

Július 19-én Szülői fórumot szerveztünk, melynek témája: elsősegély nyújtási alapismeretek volt. A fórumot Benkó János nyugdíjas mentős tartotta. Sok fontos kérdésre kaptunk választ, reméljük, nem kell túl sokszor alkalmaznunk, de ha szükség lesz rá, akkor annál hasznosabban és higgadtabban tudunk segíteni a bajbajutottnak.

Július végén az ESZA helyszíni ellenőrzést tartott, a projekt megvalósítása során eddig elért eredmények dokumentumait, beszerzett eszközöket, elvégzett beruházást vizsgálták teljes körűen. Mindent rendben találtak, a pályázatban vállalt indikátorok teljesültek, így elmondhatjuk, hogy egy sikeres projektidőszakon vagyunk túl, és bízunk a még jobb, és eredményesebb folytatásban!

Rigóné Lehoczki Bernadett

Találkozás Palóc testvéreinkkel

Mi Kupuszini Palócok 1751 óta itt élünk a Délvidéken Vajdaságban. A kapcsolatot már nagyon régóta keressük északi palóc testvéreinkkel: ha a TV-ben szó volt a Palócokról szinte kiabálni volt kedvem, hogy hahó itt vagyunk mi is! Hát mi is léteztünk!

Próbálkozásainkat nem sok siker koronázta, sőt egyáltalán semmilyen. Történt aztán pár évvel ezelőtt hogy én mint Vajdasági Palóc mesemondó megtudtam hogy Palócföldön létezik a „Palócország Meseország” nevű mesemondó verseny. Kerestem a kapcsolatot és a Jóisten volt is olyan kegyes, hogy megadta! Így jutottam el először egy mesetáborba majd magára a mesemondó versenyre, ahol Palócország Örökös Mesemondója lettem. Én már itt megtapasztaltam, hogy bizony én ide hazajárok az enyimekhez.

Itt egy hosszú szünet következett, míg nem 2012. július közepén felhívtak Csizmadiaék, hogy mennek Rimócra és hogy nem tudnék-e elmenni velük. A szívem akkorát dobant, hogy tán Rimócon is meghasadtak a felhők! Természetesen egyből rávágtam: megyek! Pedig tudtam, hogy nekem azon a hétvégén dolgoznom kell a munkahelyemen. A Jóisten segített: fél nap alatt elintéztém a helyettesítést és dobogó szívvel vártam az indulást. Szombat reggel hétkor aztán végre elindultunk. Én egész úton meséltem nekik az eddigi élményeimről Palócföldről, a palóc vendégszeretetről.

Hosszú utunk vége felé mikor már közel jártunk Rimóchoz őket és engem is lenyűgözött a táj szépsége. Mikor megérkeztünk, tanakodtunk, hogy hova, merre menjünk. Egydöntetlenül azt mondtuk: a templomhoz! Isten háza jó döntés volt, mert a templomnál már vártak minket és elvezettek a meghívónkhoz, Jusztin Péterhez. A palóc vendégszeretetről rögtön kaptunk egy hatalmas adagot: egy nagyon finom házi ebéd formájában. Ebéd után megmutatták szálláshelyünket és máris elvittek minket Szécsénybe, hogy megnézzük az ottani nevezetességeket. Szébbnél szebb élmények záporoztak ránk, míg végül egy kis késéssel visszaérkeztünk Rimócra vacsorára, ahol a finomabbnál finomabb falatok után alkalmunk volt betekinteni egy kicsit a Rimóci hagyományokba. Az est végén még táncra is perdültünk a márcsak-márcsak ismerős dallamokra, amelyeknek sokszor még a szövege is ugyanaz volt, mint nálunk, Kupuszinán.

A jó tánc és a finom gyöngyösi bor után elindultunk, hogy eltegyük magunkat holnapra. Ez viszont nehezen sikerült, mert még nagyon sokáig meséltük egymásnak a minket ért szébbnél szebb élményeket. Másnap a reggeli után elmentünk egy-két múzeumba, ahol lépten-nyomon felfedeztük, jobban mondvá egyszerűen belebotlottunk abba, hogy mennyi mindenben AZONOSAK vagyunk: a pántlika mintájában a tányér festésében a ruhák anyagában a beszédünkben de még sorolhatnám tovább míg csak a szám ki nem száradna.

Mária ünnepek

Havi Boldogasszony ünnepén Augusztus 5-én

Liberius pápasága alatt 367-ben élt egy János nevű gazdag római polgár, aki elhatározta lelkében, hogy vagyonát a szent Szűz tiszteletére ajánlja fel s azon imádkozók, hogy a szent szűz csoda által is adja tudtára, mi leend előtte kedves és tetszetős. Az angyalok királynéja, ki tisztelője kérelmét meghallgatta, álmában tudatá vele, hogy legkedvesebben veendi, ha egy templomot építend azon helyen, mely másnap reggel hóval borítva leend. És valóban, habár augusztus hó ötödike volt is Espulin nevű hegy, egyike Róma hét halmainak, vastag hóleppel borították; - János hálát adva lelkében a kijelentésért, azonnal a helyen pompás templomot épített, melynek alapkövét Liberius pápa, a papság és a nép jelenlétében tette le. Ez épület elébb a pápa nevét viselő, később azonban a jászolyról címzett szűz Máriának nevezetett, minthogy a jászolyból, melyben az Udvozító áldásos születése után az első álmot aluvá, néhány darab ide hozatott. Miután azonban III. Sixtus pápa az egyházat kiújítatá és egészen helyrehozá, azt Santa Maria Magiorenak nevezé, mely nevezetét manap is megtartá. E templom egyike azon három patriarchális templomoknak, melyekben a pápa bizonyos napokon maga szokta a szent mise áldozatot bemutatni. A másik kettő vatikáni szent Péter és laretani szent János. A hagyomány szerint a szent Lukács evangélista által festett Mária-kép is, e templom tulajdona lett. Biztosan állítják, hogy midőn a dögmirigy alkalmával Gergely pápa e képet a város utcáin körülhordozá, a dögmirigy azonnal megszűnt. E templom keletkezése képezi tárgyát e szent ünnepnek, melynek az egyetemes egyházbani tartását V. Pius rendelé meg s mely nálunk havin Boldogasszonynak nevezeték.

Nagy boldog-asszony vagy Mária mennybemenetele ünnepén
Augusztus 15-én

Mária hirdetés vagy Gyümölcscsolt Boldogasszony napját azonnal követé a régi egyházban Mária mennybemenetele ünnepe, vagyis a széplőtelen Szűz tiszta ártatlan testének mennybe fölvétele, mint hogy az egyház ez ünneppel azon napot

Megkérdeztem a Krajcárka énekkórus tagjait, hogy hogyan érzik itt magukat Rimócon. Nem lepődtem meg egy cseppet sem mikor, ők is azt mondták, amit én is érzek: mintha hazaértünk volna. Délután a műsoron mint vendégek léptünk fel, de úgy mentünk a színpadra, mintha mi is házigazdák lennénk és beleadtunk apait anyait, nehogy a többi vendég megszólja Rimócot miattunk.

Amit a Rimóciak láthattak tőlünk, Kupusziniaktól az csak egy nagyon kis morzsája volt a mi feltéve 260 éve őrzött hagyományunknak, és csak reméljük, hogy elnyerte a Rimóciak tetszését. Hazafelé nem tudtuk hogy sírjunk, vagy nevéssünk. Sírni hajtott minket, mert ott kellett hogy hagyjuk a meglelt TESTVÉREINKET, de mosolyogtunk, mert tudtuk, hogy majd otthon mennyi mesélnivalónk lesz a Rimóciakról.

Hazatértünk óta nincs olyan nap, hogy Rimóc neve el ne hagyná a számát a szánkat, és akivel éppen beszélgetünk, látom, hogy nagyra kerekednek a szemei és egy kicsit irigykedik ránk, amiért mi ott lehetünk veletek, hogy beszélhetünk veletek akár csak egy rövid ideig is! Lehet, hogy a Rimóciak segítségével most megvalósul titkos vágyunk: hogy bár csak egy kicsit, de mi is bekerüljünk a palóc vérkeringésbe. Tudja meg a többi palóc is, hogy mi is léteztünk! A mi környékünkön nincsenek más palócok és mi mégis megmaradtunk annak aminek születünk: PALÓCNAK.

Még egyszer szeretnék megköszönni a Rimóciaknak azt a kimondhatatlan élményt, amit kaptunk az egész falutól, és reméljük, hogy minél hamarabb viszonyozni is tudjuk mindezt nektek. Soraimat így fejezem be: a minél hamarabbi viszontlátásra Kupuszinán! Addig pedig a Jóisten óvjon minden igaz PALÓCOT!

*Toldi István háromszoros Vajdasági Mese, Népművészet Mestere,
Palócország örökös mesemondója*

szenteli, melyen Mária földi pályáját az örök élettel fölváltotta. Némely vidékeken, e napon virágok és füvek szenteltetnek, mi onnét származhatik, mivel Mária a szentírásban gyakran illatos virágokhoz és termékeny növényekhez hasonlítatik és mivel egy ősrégi hagyomány szerint Mária, midőn a sírból kikelt és a mennyekbe fölvéte, maga körül fölöttébb kellemes, a jóságú növényekhez hasonló illatot terjesztett. Szent Bernát szerint az ünnep már az apostolok idejében tartatott. 583-ban Maurícius császár megrendelé, hogy az egész Görögországban megünnepeltesék; a hetedik században élt I. Sergius pápa által ünnepélyes körmenettel és vigélyel tartatott meg; a kilencedik században pedig a rendes ünnepek között foglalt helyet, egybekötve van vele szent bójttal járó vigély és octáva, vagyis szent nyolcad. 802-ben hasonló rendeletet bocsátott ki Nagy Károly Franciaországra nézve; 1534-ben Nagyasszony napján tették le ünnepélyes esküjüket Ioyolai Szent Ignác, xavéri Szent Ferenc és többi társa, a Páris mellett lévő Miasszonyunk (Notre Dame) montmartrei egyházban, melynek egyik kápolnájába e szavakat írták: Incunabulum societatis Jesu: Jézus társaságának bölcsője. 1638-ki február 10-én kelt nyílparanccsal meghagyta XIII. Lajos, hogy Mária mennybemenetele ünnepén szent körmenet vezettessék a Miasszonyunk párisi egyházába. A király eme fogadalmának két oka volt: első, hogy trónörökös nyerjen, másik, hogy saját személyt és országát Miasszonyunk pártfogásába ajánlja. A fogadalom első pontja feledésbe ment, mert a következő év szept. 5-én jött világra XIV. Lajos. E nagynevű király, ki születését édes atyja szent fogadalmának tulajdonítá, 1681-diki aug. 31-én kelt parancsában rendeli, hogy e körmenet Franciaország minden tartományaiban megtartassék. 1792-ben aug. 14-én egy rendelete a köztársaságnak eltiltá e körmeneteket, de I. Napóleon ismét helyreállítá s a nap szent ünnepéhez születése s védszentje évfordulati napját is csatolta. E nap minden Mária-ünnepek legfőbbike s reánk magyarokra annál nevezetesebb, mert szent István apostoli királyunk 1038-dik évben e nap halván meg, egybegyűlt nagyjai előtt hazánkat a boldogságos Szűz oltalmába ajánlotta; s az időtől fogva Mária Magyarország patrónájának, védasszonyának nevezetik. Szent Gellért püspök után Mária, Nagyasszonynak s halála s örök diadalmának ünnepe: Nagyboldog-Asszonyunk nevezetik.

(Forrás: Makula nélkül való tiükör című imádságos könyv)

Palóc Szőttes Kulturális Napok Gála és Falunap

Az idei falunap ismét nem a szokásos falunapok közé tartozott, idén Rimóc kapta a jogot, hogy megszervezze a Palóc Szőttes Kulturális Napok Gáláját. Mivel a gála időpontja túl közel esett volna a tervezett falunaphoz, ezért született az a döntés, hogy egyben szervezzük meg a kettőt. A Szőttes Gála 5 települése Szécsény, Varsány, Nógrádsípek, Hollókő és Rimóc voltak a rendezvény főszereplői. Az általuk előadott, előre megadott témájú előadásokat a szakmai zsűri értékelte, és a nap végén díjazta. Az idei téma a „vasárnap délután” volt, ezért volt az, hogy sok részletben azonosak voltak a műsorok. A versenyszámot bemutató települések mellett még fellépett a Ságújfalui Asszonykórus, Doman Flóra, a kupuszinai Krajcárka Népdalkör, a Kodály Zoltán Gyermekkórus, a Kukorgós Gyermek Hagyományörző Együttes, a Kispalócok Gyermek-táncegyüttes, Vincze Barna és természetesen a Rimóci Rezesbanda. Rimócot a zsűri előtt a Rimóci Hagyományörző Együttes és a Rimóci Ifjúsági Egyesület közös produkciója képviselte, akik ezzel az előadással elnyerték a vándorkupát. A fiatalok segítettek a színpadi munkában, a videozásban, a csoportok vezetésében és a színpadi háttér elkészítésében. A KOBÁK Egyesület vállalta a Rimóci Sátor élettél való megtöltését. A közmunkásoknak és az önkormányzat dolgozóinak hála, a rendezvény alatt minden a helyén volt. A fesztiváli hangulat megteremtésére a szervezők elsősorban

hagyományos, kézműves vásározókat hívtak, akik a nagy piaci sátor alatt foglaltak helyet maguknak, ezen kívül voltak még több olyan árusok, akik minden jó étellel várták az éhes érdeklődőket, valamint a sör sátor alatt hűsíthették magukat, akik a jó időben kimelegedtek. A tombolát a polgárőrök szervezték, a fődíj egy okostelefon volt.

A rendezvényen a testvértelepüléseink küldöttei is részt vettek, a lengyel vendégeink még rimóci népviseletbe is felöltöztek és úgy jöttek el vasárnap a rendezvényterre.

Az esti Csík Zenekar koncertre olyan sokan érkeztek (kb. kétezeren voltunk), hogy a faluban alig maradt szabad parkolóhely. A zenekar még megvárta a tűzijátékot, aztán a táborni és a sátor alatt tartott bált csak a kitartóak várták meg, de még ők is nagyon sokan voltak. A szervezők nevében remélem, hogy mindenki jól érezte magát, és megtalálta a kedvének való szórakozást, kikapcsolódást!

Pár számadat, az érdekesség kedvéért:

- A fellépők száma összesen közel 300 fő volt.
- 9 öltözőre volt szükség a fellépőknek.
- A falunapon készült videofelvétel 38 GB helyet foglal.
- Kb. 50 fő önkéntes segítette a rendezvény lebonyolítását (Ifjúság, Kobak, Polgárőrök).
- A sör sátorban 550 liter csapolt sör fogyott.
- 1572 db tombolát vásároltak.
- A konyhán 330 főre főztek, és 35 kg hús fogyott el.
- A falunap lebonyolításában közel 40 fő önkormányzati dolgozó vett részt.

Bablena Feri

2012. 07. 22. Palóc Szőttes Kulturális Napok és Falunap Tombola sorsolásának támogatói

Balázsné Kovács Adrienn fodrász
Rimóc
Balázs Bertalanné Kiskert úti büfé
Rimóc
Kristály Gyógyszertár Szécsény
Szeles Lászlóné fodrász Rimóc

Déska Bertalanné Rimóc
Bablena Ferenc Rimóc
Vöröskereszt Szécsényi Szervezete
Kürtösiné Nagy Ágnes Rimóc
100-Ft-os Bolt Szécsény
Szolgáltatóház
Kerek-Perec Pékség Szécsény
Ipoly Patyolat Szécsény
Percze Zsuzsanna férfi fodrász Rimóc
Ambrózia Cipőszalon Varsai Zsoltné
Szécsény
Polgárőr Egyesület Rimóc
Gesztenyészert Szécsény

Vincze András Szécsény
Frizland Kft. Jaszikné Balás Szilvia
Szécsény
Szabó Vilmos Rimóc
Vizi Virág Kertészet Szécsény
Rimóc Községért Alapítvány
Gondozási Központ Rimóc
Rimóci Kobak Egyesület
Pásztorné Jusztin Anita Rimóc
Nagyné Mákos Izolda Szécsény
Ifjúsági Egyesület Rimóc
Sport Egyesület Rimóc
Hajni Vegyeskereskedés Rimóc

A Rimóci Hagyományörző Együttes és a Rimóci Ifjúsági Egyesület közös produkciója

Megnyitó - vőfélybotok beszúrása

A legkisebb Kukorgós gyerekek

A Kodály Zoltán Gyermekkórus előadás közben

A Csík zenekar is nagy sikert aratott

Rimóc vehette át a legjobbnak járó díjat

Vincze Barna előadását is élvezhettük

Mesét mondott Doman Flóra

A „rimóci-lengyel” vendégeink Déska Bertalannéval

Nagy tömeg gyűlt össze a rendezvénytéren